

Gunnvá er farin

11/2-51 - 28/7-96

Vit stúrdur - men tey máttu koma - boðini, vit øll bíðaðu eftir.

Stríðið er av.

Ung, sterk, rættvís -
fylt við stríðsanda
virkaði tú -
livdi - vart ikki bara til.

Kenslurík, viðkvømt og fílin -
litillátin og takksom
stríddist tú.

Í mótburði bar tú okkum -
gramdi teg ikki -
Vit hómaðu glottar -
men óttin lúrdi.

Vónin bar teg - vónloysið fylti meg.
Tungar lótur - ríkar lótur.

Fyrirmyndarlíkur kærleiki
og umsorgan frá øllum tínum
styrkti teg - uggaði meg.

Nú ert tú farin.

Eg spyrji hví?
Hví eisini tú?

Einaferð fer at lýsa í aftur -
vónandi.

Hvíl í friði, mín góða vinkona.

Ella

Framhald av síðu 9

Tað sá, tá ið sóttirnar herjaðu tjóð, tá hungur teir nivdi til jarðar, tá frimannalutir og lunnindi góð, teir lótu av máttloysi fara.

Tað sá, tá ið aftur teir nýttu sitt skil at reisast og ráða sær bætur. Tað royndi sín alv, og tað hjálpti væl til at fáa teir aftur á fótur.

Ikki ivist eg í, at føðilandi okkara fer at fáa okkum - ikki bara upp á fótur, men at standa fattar! Vit skulu bert geva eina hjálpanði hond, har hon krevst. Eina hjálpanði hond, eitt blidligt prát ella bros. Tað er avgjørt nakað vit øll hava brúk fyri. Vit verða glað, tá onkur er góður við okkum, ella ger okkum ein beina.

I einum so litlum landi sum okkara má lyklaorðið til allan framburð liggja í at verða. **Samarbeiði.** Fedrar okkara vistu av beiskum royndum, at úttan samstarv bar ikki til. Alt ov ofta trýtur samarbeiði nú á døgum - tíverri. **Saman eru vit sterk, sum einstaklingar veik!**

Hetta, at vit ein og ein eru veik, veit eg nú ikki rættlaga, um eg fái Regin Vágadal at skriva undir uppá. »Rovnsni og brøgd at gera teimum á hjarta lá,« syngja vit i einum av kendastu sangum okkara, og tað man vera so satt, sum tað er sagt. Men her hugsi eg ikki bert um roysni innan ítrótt. Nei, eisini teir, ið troysta sjóvin og harvið halda øllum uppi her á landi, gera roysni hvønn dag. Á út og ár inn leggja teir til brots. Fara langar leiðir, bæði kendar og ókendar, fyri at halda landi okkara uppi. Jú, teir gera roysni og brøgd hvønn einasta dag.

Eg kann ikki lata vera við, nú eg nevni roysni og brøgd á sjónum, at minnst aftur á stóra bragðið, ið skyldmaðurin úr Nólsoy, Ovi gjørdi á sinni. Bert tvey kvøldi áðrenn hann legði á hav, hitti eg hann í bátahylinum á Argjum, har hann, sum vant, hevði fullan bát av børnum. Eg var umborð hjá honum, og hann visti mær tól og annað. Men ikki við einum orði nevndi hann, at hann gjørdi til at fara stóru ferðina um Atlants-havið til Danmarkar. Litillátin, fittur og góður við øll. Vóru vit bert fleiri sum hann.

Ferðavinnan vindur alf meira og meira upp á seg. Og tað, ið flestu fremmandafólkinu eisini eru hugtikin av, er blidskapurin, teimum verður sýndur her á landi. Tað er tíverri so aðrastaðni, at fólk hava ikki stundir at vera blid við hvønnannan. Latid okkum endiliga ikki missa blidskapin burtur. Tað verður ofta tikið til, tá eitthvørt skal gerast: »Soleiðis gera tey aðrastaðni.« Besta svarið til hetta hoyrdi eg frá eldri kollfirdingi í útvarpinum nakað herfyri: »Vit búgva í Føroyum - ikki aðrastaðni!«

Tað er eisini so ómetaliga týðningarmikið at duga at siggja, at onnur eru dugnalig. Bert viðganga, at tey eru dugnaligari, úttan at leita fyri fyrinumum, tey hava havt, og sum tú ikki sjálvur hevur havt.

Góðu áhoyrarar. Gevið landi og fólk ans, verið góð við Føroyar, tá siggja vit kanska land okkara við somu eygum sum Andrias í Norðradali, tá hann sigur: »Lundin smýgur í sína holu, lomvigan tyrpist á rök, náttúran sýnir Skaparans verk betur enn nokur bók«.

Eg vil enda við kendu orðum Kennedy's forseta: »Spyr ikki, hvat land títt kann gera fyri teg, men hvat tú kunst gera fyri landið«.

Við hesum orðum er Ólavsøkan 1996 sett, og eg vóni tit øll fáa bestu Ólavsøkuna nakrantíð. Takk fyri!

KÍ-kvinnurnar í steypafinaluna

Taptu hóskvøldið seinnu semifinaluna á Skála, men vóru samanlagt betri

Seinna semifinala í kappingini um Dagbláðssteypið Skála-KÍ 3-2 (2-0)

1-0: Christina Stenfors (13)
2-0: Sólveig Mikkelsen (23)
2-1: Malena Josephsen (46)
2-2: Rannvá Andreassen (64)
3-2: Sólveig Mikkelsen (87)
KÍ víðari við samanlagt 5-4

Eftir at KÍ vann fyrstu semifinaluna í steypakappingini hjá kvinnum við tveimum málum, var lítið sum týði upp á, at Skála skuldi kom aftur.

Men finaluplássid hjá KÍ-kvinnunum kom í vanda á Skála: ikki minst eftir ein vánaligan fyrsta hálvleik, har Skála skoraði tveir ferðir og kundi fingið fleiri mál.

Eftir hornaspark og trunkaspæl fyri KÍ-málinum hevði Christina Stenfors seinasta fótin á, og bólturin endaði í KÍ-málinum.

Hetta var í 13 minuttir og longu 10 minuttir seinni økti Sólveig Mikkelsen, sum var grava fram aftur til týðningarmikla dystin. Hon fekk ein bólt frá Ingun Hansen og sendi fram við KÍ-málverjanum.

I seinna hálvleiki menti

KÍ seg og tað fyrsta tær gjørdur eftir hálvleiksstøðgin var at skora. Malena Josephsen fekk tvørbólt frá Báru Skaale og lyfti upp um Unn Jarnskor í málið.

Eftir ein góðan tíma javnaði KÍ, tá Rannvá Andreassen úttarlaga í brotssteinum hengisliga sendi bóltin fram við málverjanum og í málið.

Tíðin leið og einki mál kom. KÍ-kvinnurnar vardu væl, men í seinastu minuttinum, legði Sólveig Mikkelsen Skála fram um, eftir at hon sparkaði ein bólt frá Palmu Petersen seinastu sentimetrarnar um mállinjunna.

Dysturin endaði 3-2 til Skála, men samanlagt var KÍ betri. Tær vunnu 3-1 í Klaksvík.

KÍ í steypafinaluni, har liðið skal mæta antin B36 ella HB. Tey bæði havnarfeløgini spæla sunnudagin kl. 13.00 sína seinnu semifinalu á niðara vølli í Gundadali.

HB er framanfyri 3-1 áðrenn dystin, men við dystinum á Skála í huga, kann alt henda har eisini.

ek

sosialurin

fimm ferðir um vikuna

- Tíðindi
- Samrøður
- Kjak
- Lýsingar
- Ítróttur
- 2'arin
- o.m.a.

TILBOÐ
Weekend PIZZA
á kr. 30,-

SKÁIN N. Finsengøta 20